

Sygn. akt III CSK 335/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku K. R.  
przy uczestnictwie Gminy S.  
o zasiedzenie nieruchomości,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 22 maja 2019 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni  
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.  
z dnia 24 maja 2018 r., sygn. akt III Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i  
zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki kwotę 1200 zł  
(tysiąc dwieście zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w N. w sprawie o zasiedzenie nieruchomości oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia z dnia 26 października 2017 r. Sądu Rejonowego w N.

Wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, wskazując, że jest ona oczywiście uzasadniona. Podniosła w szczególności, że zaskarżone postanowienie jest sprzeczne z licznymi orzeczeniami Sądu Najwyższego w podobnych sprawach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyczyny kasacyjne (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.) zostały sformułowane przez skarżącą bardzo ogólnikowo i niejasno. Można je zrekonstruować wyłącznie na podstawie treści pierwszego akapitu skargi kasacyjnej (pkt II), z którego wynika, że wnioskodawczyni składa skargę kasacyjną „mając na względzie jedność linii orzeczniczej”, a ponadto, że skarga jest – zdaniem wnioskodawczyni – oczywiście uzasadniona.

Nie można przyjąć istnienia tych przyczyn, gdyż sama skarżąca nie wykazała ani nawet nie uprawdopodobniła potrzeby wykładni przepisów – ani ich nie wskazała – wywołujących rozbieżności w orzecznictwie i o jakie rozbieżności chodzi (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.). Nie wykazano także, że skarga jest – w znaczeniu przyjmowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. – oczywiście uzasadniona.

Poza tym sposób sformułowania zarzutów i ich dobór, a także bezpośrednie powołanie się na art. 233 k.p.c. wskazuje, że skarga zmierza do podważenia ustaleń Sądów *meriti*, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 2 w związku z art. 398<sup>21</sup>, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.